Matěj Ptaszek (a **Dobré ráno blues band**) se oprostil od předstírání toho, jak zněla americká country v době, kdy ji nikdo nemohl zaznamenat na zvukový nosič a vykročil vlastní cestou, charakterizovanou názvem alba ***Bluesgrass***. A najednou jeho zpěv a jeho "čingliš" angličtina neprovokují, ale malebně skladby dokreslují. Obdobu tahle deska ani projev Matěje Ptaszka u nás asi moc nemá, a zatímco countrymeni si z jeho tvorby a projevu moc vzít nemohli, nyní oslovuje jazzmany jak aktivní, tak pasivní. Prostě našel svou parketu - škoda těch ztracených let při hledání country, měl se začít věnovat blues hned. Vynikne jistota aranžérská i muzikantská, zpěv je daleko uvěřitelnější v této poloze než v poleze "old country".
Dobré ráno blues
je vysloveně osobitý skvost, další kamínek do mozaiky interpretace této skladby. Podobně ještě

Midnight Special
. Jediná česky zpívaná záležitost na desce. I jediná česká autorská věc, instrumentálka
Song for Charles
, od Víta Kopeckého,člena doprovodné kapely, stojí za opakovaný poslech pro hráčskou virtuozitu a přitom průzračnost. Příště se budu na nějakém festivalu na Matěje Ptaszka těšit.

{desky 1326}

A v této sérii se nám tu sešly dvě interpretky, které neaspirují na prostý folk, ale spíše směřují k šansonu.
Saša Niklíčková
na desce
Kam nepřijde den
zatím spíše zůstává u šantánu, než u šansonu, výhodou je ale osobitý, výrazný a usazený projev, včetně hudebního doprovodu. Zatím je však trochu jen pózou, než vnitřním postojem (ale to se nelze divit, to přichází s 5-6 deskou). Některá témata jsou až příliš drsně podávaná, nicméně tu syrovost vyvažuje příjemná nadsázka a humor, takže celek drží při sobě a posluchač to přijme nakonec jako hru a představení. Na desce je 15 písní o celkové stopáži 46 minut, což zatím o šansonových plochách moc nesvědčí, možná že by také stálo za to některá čísla vyškrtnout, čímž by se kvalita desky zvedla. Témata se vesměs drží vztahu dvou lidí, nočního života a radovánek s tím spojených. To je také zatím trochu málo. Povedené z hlediska pobavení jsou například
Fernet vodka
nebo
Bonbon
, ev. i
Záchodová štětka
, nepovedené jsou kupříkladu
V nuselskym báru
nebo
Tango dumka
či
Lidovka

. Vrchol desky je určitě hned na začátku -
Pan Šmeral
a hned následující
Lednice
, i
Svlíkací tango
je uvěřitelné.

{desky 1341}

A na závěr písničkářka, která se svou předchozí deskou - Nešišlej - takřka znemožnila nejen ve folkové, ale i v logopedické komunitě. Nyní se
Amálka Třebická
představuje i jako šansoniérka, sice zatím ještě hledající, trošku afektovaná, používající velké fráze a spíše popisy vnějších dojmů než vnitřních prožitků a ozvěn. Samozřejmě, je to celé s prismatem první desky a trochu naivních a pozérských textů, vyváženo je to však melodiemi a instrumentálním provedením. S trochou ironie bych řekl, že Amálka jde opačným směrem, než Radůza. Najdou se zdařilé i méně zdařilé kousky - vysloveně otravuje a prudí nekonečně dlouhý, nadutý a nabubřelý
Velký muž
, naopak
Proč
(o lištičce a nejen o ní) je dynamická, dramatická a napínavá, jak co se týče tématu, jeho zpracování v textu včetně pointy a hudebního doprovodu. A pak zas následuje bezradná a kýčovitá nuda:
Šoa
. Nu a tak se to střídá. Asi nejlepší je tak hned úvodní
Za okny rychlíku
, syntetizující v sobě všechny klady desky (včetně vokálů, změny temp a instrumentace, podporující nervní a vypjatou atmosféru skladby) tak, že na zápory už místo nezbylo. Pokud Amálka z této cesty nesejde, máme tu za 3-4 desky a 5-6 let mladou nadějnou šansoniérku.

{desky 1325}

Půltucet CD, míněno souhrnně i za předchozí, první díl recenze, která natočili sólisté - někdy prvotina, někdy řadová deska, jako prvotina vypadající, přesto to však není marný obraz o řekněme druhé lize českého folku. Ale i v druhé lize se dá hrát kvalitní muzika. A z druhé ligy ti nejlepší postupují do první (dali by se jmenovat současní hráči první ligy, o nichž se před deseti lety psalo právě toto). Takže desky jsou rozhodně příslibem pro další roky a další tvorbu a lze se jen těšit, zdali na těch dalších deskách bude znát zase nějaký pokrok - v oblasti technického zdokonalení, větší kritičnosti ve výběru, prohloubení zpracování tématu, hledání nových interpretačních cest a podobně.